

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-455/18-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članice vijeća te sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, radi inspekcijskog nadzora nad trgovačkim društvom Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, na sjednici vijeća održanoj 26. rujna 2019.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/18-01/64, urbroj: 376-10-18-3 od 28. rujna 2018.

Obrazloženje

Uvodno naznačenim rješenjem tuženika (privremeno rješenje) nalaže se trgovačkom društvu Hrvatski Telekom d.d. (dalje: HT), do okončanja ovog postupka inspekcijskog nadzora, odmah po primitku ovog rješenja, obustavi svako daljnje reklamiranje, nuđenje, ugovaranje tarife „Najbolja L“ uz pogodnost iznosa mjesečne naknade za predmetnu tarifu od 1 kn (0,80 kn bez PDV-a), na način pobliže naveden u točki I. izreke.

U točki II. izreke se nalaže tužitelju da u roku od tri dana od primitka ovog rješenja obavijesti inspektora na koji način je izvršena obveza naložena u točki I. izreke, a u točki III. izreke se nalaže tužitelju da u roku od tri dana od zaprimanja ovog rješenja, dostavi inspektorima pobliže navedene podatke.

U točki IV. izreke se navodi da će se, u slučaju ne postupaanja po ovom rješenju, odgovornoj osobi izreći novčana kazna u iznosu od 50.000,00 kuna, a u slučaju daljnjeg ne ispunjenja obveze, će se izreći druga, veća novčana kazna.

Protiv navedenog rješenja je tužitelj podnio tužbu u kojoj u bitnom navodi razloge zbog kojih to rješenje smatra nezakonitim.

Nastavno u tužbi iscrpno navodi kronologiju događaja, kao i razloge zbog kojih smatra da je tuženik rješenje donio protivno članku 17. stavku 5. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK), kao i protivno načelu utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.). Dodaje da je u postupku koji je prethodio donošenju tuženikovog rješenja onemogućen sudjelovati i izjasniti se o činjenicama bitnim za donošenje pravilne i zakonite odluke, a u tome nalazi i povredu procesnog propisa učinjenog na njegovu štetu.

Predlaže da ovaj Sud usvoji tužbu i poništi privremeno rješenje tuženika od 28. rujna 2018.

Tuženik se u odgovoru na tužbu u bitnom očitovao na sve tužbene prigovore, a uglavnom ostajući pri zaključcima i tvrdnjama iznesenim u osporenom rješenju, je obrazložio zbog čega tužbene navode ne smatra odlučnim za donošenje drukčije odluke u ovoj stvari. Također daje osvrt i na druge tužbene navode, uz zaključak da se tužitelj, ukazujući da se upravnosudska praksa i pojedine odluke odnose na postupke u kojima je doneseno konačno rješenje i na taj način postupak dovršen, a ne na privremeno rješenje. U bitnom ističe razloge zbog kojih smatra da postoji zakonsko uporište za donošenje privremenog rješenja u konkretnoj situaciji, odnosno da postoje pitanja koja treba privremeno urediti, a što opravdava razloge za donošenje privremenog rješenja.

Navodeći i druge razloge zbog kojih tužbene navode smatra neosnovanima, tuženik predlaže ovom Sudu da tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Tužbeni zahtjev nije osnovana.

Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da time što je tuženik donio privremeno rješenje od 28. rujna 2018., nije povrijedio zakon na štetu tužitelja, jer je za svoju odluku dao valjane, iscrpno i argumentirano obrazložene razloge, koji su utemeljeni na podacima spisa, kao i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Naime, iz podataka spisa, kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je 24. rujna 2018. inspektor elektroničkih komunikacija tužitelja pokrenuo postupak inspekcijskog nadzora nad operatorom Hrvatski Telekom d.d., ovdje tužitelju, radi provjere je li postupa u skladu s pobliže navedenim regulatornim obvezama. Inspekcijski postupak je pokrenut zbog postojanja indicija koje ukazuju na eventualno kršenje regulatorne obveze u dijelu u kojem je HT obavezan za usluge u nepokretnoj mreži dostavljati dokaz da je zadovoljen test istiskivanja marže, a pobliže se navodi i obrazlaže i o kojoj se mobilnoj tarifi u konkretnom slučaju radi.

Naime, tužitelj je dopisom od 24. kolovoza 2018. JOP46702922 PN obavijestio tuženika da navedenu promotivnu ponudu u pokretnoj mreži, na tarifi „Najbolja L“ uvodi od 3. rujna 2018. te da se ponuda može ugovoriti na svim kanalima prodaje. Dakle, iz tog dopisa proizlazi da je promotivna ponuda dostupna svim korisnicima koji žele ugovoriti uslugu u pokretnoj mreži, neovisno o tome je li koriste neku drugu uslugu HT-a u nepokretnoj mreži, odnosno proizlazi da se promotivna ponuda nudi samostalno, a ne jedino u okviru Magenta 1 ponude.

S obzirom da se promotivna ponuda prema navedenom nudi svim korisnicima, a tužitelj nije dostavio podatke o zadovoljavanju testa istiskivanja marže za regulirane usluge koji bi uključivali i navedenu pogodnost, te time postoje utvrđene činjenice koje ukazuju na mogućnost nezakonitog postupanja tužitelja, pravilno je utvrđenje da bi daljnjim pružanjem te promotivne ponude tužitelj mogao ugroziti tržišno natjecanje i nezakonito ostvariti prednost pred svojim konkurentima. Stoga je prema ocjeni ovog Suda inspektor pravilno ocijenio te razloge opravdanim, odnosno zaključio da postoji zakonska osnova za donošenje privremenog rješenja, pozivom na odredbu članka 100. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku. Tim rješenjem se pravilno tužitelju nalaže da obustavi sve promotivne radnje te nudenje i ugovaranje navedene ponude, na način pobliže definiran u izreci tuženikovog rješenja, a do okončanja pokrenutog postupka inspekcijskog nadzora nad tužiteljem.

Tužbenim navodima tužitelj nije doveo u sumnju pravilnost osporenog rješenja, a ovaj Sud ocjenjuje to rješenje zakonitim, jer je doneseno na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja te uz pravilnu primjenu mjerodavnog prava te tužitelj ničim niti u tužbi nije potkrijepio svoje tvrdnje da je donošenjem tog rješenja tuženik povrijedio zakon na njegovu štetu.

Slijedom navedenog je ovaj Sud osiguravajući sudsku zaštitu prava i pravnih interesa stranaka u predmetnom upravnom sporu ocijenio rješenje tuženika zakonitim, a tužbene navode neosnovanima, zbog čega je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev.

U Zagrebu, 26. rujna 2019.

Predsjednica vijeća:

Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštena službenik

Tanja Nemčić

